

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Јединица за враћање имовине
жртава Холокауста
Београд, ул Масарикова бр. 5
Број:46-000269/2016
Датум: 5. мај 2017. године
ЈЗ

Агенција за реституцију–Јединица за враћање имовине жртава Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске општине Суботица, чији је пуномоћник, адвокат Бажо Олга из Суботице, Трг Лазар Нешића бр. 8, за враћање одузете имовине, на основу одредбе члана 12. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр. 13/2016), на основу члана 192. и чл. 205. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), након спроведеног поступка, донела је дана 5. маја 2017. године следеће:

ДЕЛИМИЧНО РЕШЕЊЕ

1. УСВАЈА СЕ захтев, враћа имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине Суботица, ул. Димитрија Туцовића бр. 13, на непокретној имовини, пољопривредном земљишту, и то:

а) на катастарској парцели бр. **2901**, уписаној у Лист непокретности бр. 1892 КО Горња Рогатица, укупне површине 86ха 47а 82м2, у јавној својини, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд;

б) на катастарској парцели бр. **2905/1**, уписаној у Лист непокретности бр. 1892 КО Горња Рогатица, укупне површине 10ха 49а 82м2, у јавној својини, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд;

в) на **297217/450002** идеалних делова катастарске парцеле бр. **2899**, уписане у Лист непокретности бр. 1892 КО Горња Рогатица, укупне површине 45ха 00а 02м2, у јавној својини, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд;

г) на **923138/1111057** идеалних делова катастарске парцеле бр. **2904**, уписане у Лист непокретности бр. 1892 КО Горња Рогатица, као пољопривредно земљиште укупне површине 111ха 10а 57м2 у јавној својини, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд;

д) на **118434/202540** идеалних делова катастарске парцеле бр. **2905/5**, уписане у Лист непокретности бр. 1892 КО Горња Рогатица, укупне површине 20ха 25а 40м2, у јавној својини Републике Србије, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд, на уделу Републике Србије.

2. Пољопривредно земљиште из тачке 1. диспозитива овог решења враћа се у државину Јеврејској општини Суботица, истеком рока на који су уговори о закупу закључени, односно најкасније до 31.10.2017. године, осим ако решење постане правноснажно после овог датума у ком случају се враћа у државину по правноснажности решења, ако се странке друкчије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности решења о враћању земљишта закупци плаћају Јеврејској општини Суботица.

3. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши упис права својине на непокретности описаној у тачки 1.

диспозитива овог решења у корист Јеврејске општине Суботица, са уделима утврђеним у тачки 1. диспозитива овог решења.

4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења.

5. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, Аутономна покрајина Војводина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом њеног првог отуђења.

6. О преосталом делу захтева, о коме није одлучено овим решењем, биће одлучено накнадно, посебним решењем, када се за то стекну законом прописани услови.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Јеврејска општина Суботица, ул. Димитрија Туцовића бр. 13, обратила се Агенцији за реституцију, Јединици за враћање имовине жртава Холокауста (у даљем тексту Агенција) захтевом за враћање одузете имовине и то пољопривредног земљишта у Бачкој Тополи, КО Горња Рогатица и пет кућа и непокретности одузетих на основу Решења Комисије за национализацију при НОО Суботица бр. 27/60 од 12.4.1960. године иза ранијег власника Унгар Јулијане рођ. Мајер, у складу са Законом о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, који захтев је заведен под бројем предмета 46-000269/2016 од 19.8.2016. године. Уз захтев подносилац је доставио доказе наведене у захтеву, док је овај орган службеним путем прибавио Решење Аграрног суда при ОНО у Суботици Посл. бр. 2071/1946 од 4.2.1946. године и Решење Општинског суда у Бачкој Тополи Дн. бр. 503/63 од 4.5. 1965. године.

У току доказног поступка пред овим органом, дана 19.10.2016. године одржана је усмена јавна расправа, којој је приступио пуномоћник Јеврејске општине Суботица, адвокат Бажо Олга, док уредно позвани Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици и Министарство пољопривреде и заштите животне средине, нису приступили усменој расправи. Том приликом пуномоћник подносиоца захтева навела је да остаје при поднетом захтеву за враћање одузете имовине иза бившег власника Јулијане Унгар рођ. Мајер и то за имовину која је одузета на основу Одлуке МНО Стара Моравица бр. 30/46 од 14.1.1946. године, те је предложила да овај орган по службеној дужности утврди које су кат. парцеле одузете Јулијани Унгар на основу одлуке о одузимању и приложених земљишнокњижних уложака. Поред наведеног, истакла је да потражују и национализовану зграду у ул. Ђуре Ђаковића бр. 7 у Суботици на кат. парцели бр 6848/4 КО Стари град старог премера, те ће се у овом делу захтева накнадно изјаснити, а након прибављања релевантне документације. Даље, истакла је да остаје при доказном предлогу да се у наведеној управној ствари одреди извођење доказа вештачењем, а у погледу пољопривредног земљишта које је било предмет комасације у КО Горња Рогатица, те да се вештачење повери судском вештаку Алексић Ивану из Калуђерице. Што се тиче достављања доказа, а у погледу припадности бившег власника Јулијане Унгар јеврејској заједници, истакла је да се у списима аграрне реформе наводи податак да је именована била Јеврејка и да је као Јеврејка од априла 1944. године до априла 1945. године, била депортована, а што се наводи у Уверењу МНО у Старој Моравици бр. 2360 од 4.4.1946. године.

Поднеском од дана 23.2.2017. године Јеврејска општина Суботица, истакла је да прихвата налаз и мишљење судског вештака, Ивана Алексића, те да прецизира захтев, тако да се подносиоцу захтева уместо одузетих парцела у власништво доделе парцеле које је именовани судски вештак предложио.

Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици изјаснило се о предметном захтеву поднеском бр. Рес-515/16 од 11.10.2016. године у којем се истиче да је овај орган приликом спровођења доказног поступка дужан применити све важеће прописе, нарочито одредбе Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста који немају живих законских наследника, као и да своју одлуку донесе на основу правилно утврђеног чињеничног стања. При утврђивању чињеничног стања,

овај орган треба да води рачуна о чињеницама релевантним за доношење одлуке о захтеву у складу са Законом, као и о уредности и потпуности захтева у смислу одредбе чл. 15. Закона, али и о свим ограничењима које закон дефинише у погледу могућности натуралног враћања поједине имовине, тачније о томе која имовина се у којим случајевима враћа. У конкретном случају, Државно правобранилаштво не спори основ захтева за враћање, нити активну легитимацију подносиоца предлога за враћање, али указује да уз захтев није прикључен доказ о чињеници да је претходни власник био припадник јеврејске заједнице. Такође, сматрају да је потребно да у поступку непосредно учествује и представник Министарства надлежног за послове пољопривреде, те је сагласно да овај орган по основу својих законских овлашћења одлучи о поднетом захтеву, у складу са важећим прописима и на основу расположивих доказа.

Министарство пољопривреде и заштите животне средине, није приступило на усмену расправу, иако уредно позвано, нити се о предметном захтеву изјаснило писаним путем до дана доношења овог решења.

На основу исправа приложених уз захтев, одржане усмене расправе и доказа изведених на истој, Агенција је утврдила следеће чињенично стање:

Увидом у Уверење МНО Стара Моравица бр. 2360 од 4.4.1946. године, утврђено је да је Унгар Беле рођ. Мајер Јулишка из Старе Моравице власник поседа у површини до 416 кат. јутара земље у атару Старе Моравице, да је именована као Јеврејка од априла 1944. године па до априла 1945. године била депортирана, да јој је окупаторска власт конфисковала њен земљишни посед, који је предала и у земљишној књизи исти је преписан на Мађарски земљовересијски завод, а која земља јој још није враћена од стране У.н. добара, те да се ово уверење издаје у сврху доказа наведеног код аграрних власти у циљу тражења земље у смислу измене Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији.

На основу Реферата МНО Стара Моравица среза бачкотополског о правном и фактичком стању на поседу уд. Унгар Беле рођ. Мајер Јулијане из села Стара Моравица утврђено је да уд. Унгар Беле рођ. Мајер Јулијана била власник следећих парцела у КО Стара Моравица, Горња Рогатица, у ЗКУЛ-у бр. 2, парцеле бр. 139/2, површине 61 квхв, 140/2, површине 920 квхв, 143, површине 2кј 1360 квхв, 145, површине 793 квхв, 146, површине 98 кј 442 квхв, 147, површине 200 квхв, 148, површине 1кј 1338 квхв, 149 површине 60 квхв, 150 површине 61 квхв, 151, површине 34 квхв, 152, површине 442 квхв, 153, површине 555 квхв, 154, површине 1 кј 591 квхв, 155, површине 134 квхв, 225 површине 188 квхв, 144/1, површине 6кј 1540 квхв, 156/1, површине 621 квхв, 157/1, површине 71 кј 13 квхв, 157/2, површине 49кј 558 квхв, 141/2, површине 6кј 89 квхв, 142/3, површине 65 кј 234 квхв, затим у ЗКУЛ-у бр. 532, парцела 139/1, површине 688 квхв, 140/1, површине 1кј 535 квхв, 141, површине 294 квхв, 142/2, површине 4кј 438 квхв, и у ЗКУЛ бр. 538, парцела 142/95, површине 55кј 1121 квхв и 144/3, површине 49 кј 479 квхв, односно укупно 416 кј 989 квхв, те се даље констатује да стварно стање одговара правном стању земљишта, да на некретнинама нема терета.

Увидом у Одлуку МНО у Старој Моравици бр. 30/1946 од 14.1.1946. године о утврђењу објеката аграрне реформе на поседу уд. Унгар Беле рођ. Мајер из Старе Моравице утврђено је да именована поседује у ЗКУЛ бр. 2 парцеле бр. 139/2, површине 61 квхв, 140/2, површине 920 квхв, 143, површине 2кј 1360 квхв, 145, површине 793 квхв, 146, површине 98 кј 442 квхв, 147, површине 200 квхв, 148, површине 1кј 1338 квхв, 149 површине 60 квхв, 150 површине 61 квхв, 151, површине 34 квхв, 152, површине 442 квхв, 153, површине 555 квхв, 154, површине 1 кј 591 квхв, 155, површине 134 квхв, 225 површине 188 квхв, 144/1, површине 6кј 1540 квхв, 156/1, површине 621 квхв, 157/1, површине 71 кј 13 квхв, 157/2, површине 49кј 558 квхв, 141/2, површине 6кј 89 квхв, 142/3, површине 65 кј 234 квхв, затим у ЗКУЛ-у бр. 532, парцела 139/1, површине 688 квхв, 140/1, површине 1кј 535 квхв, 141, површине 294 квхв, 142/2, површине 4кј 438 квхв, и у ЗКУЛ-у бр. 538, парцела 142/95, површине 55кј 1121 квхв и 144/3, површине 49 кј 479 квхв, односно укупно 416 кј 989 квхв, све у КО Ст. Моравица. Горња Рогатица, а од ове површине укупно обрадивог 410 кј 1345 квхв и необрадиве земље 5 кј 1244 квхв, затим се наводи да се посед власника одузима у укупној површини од 416 кј 989 квхв у корист земљишног фонда као и све зграде са свим посторојењима на њима, као и целокупни живи и мртви инвентар, изузимајућу кућу која се налази одвојено у селу Стара Моравица.

На основу Коначне одлуке Аграрног суда при ОНО у Суботици Посл. бр. 2071/46 од 4.2.1946. године, утврђено је да је оснажена одлука МНО у Старој Моравици бр. 30/46 од 14.1.1946. године, да се уд. Унгар Беле Јулијана сматра једним власником, да власник поседа није земљорадник у смислу чл. 1. Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, да њен посед пада под удар аграрне реформе по пропису чл. 3. Закона, да се њен посед састоји од горе побројаних парцела у укупној површини од 416 кј 988 квхв, те да се сва наведена земља у смислу чл. 3. Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији одузима у корист земљишног фонда.

Увидом у Уверење о идентификацији РГЗ, СКН Бачка Топола бр. 95-373/2016 од 26.12.2016. године утврђено је да су парц. старог премера у КО Горња Рогатица: бр. 139/2, 140/2, 143, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 225, 144/1, 156/1, 157/1, 157/2, 141/2, 142/3, 139/1, 140/1, 141, 142/2, 142/95 и 144/3 биле предмет комасације.

У конкретној управној ствари, овај орган је Закључком бр. 46-000269/2016 од 20.12.2016. године одредио извођење доказа вештачењем, а ради утврђивања које земљиште добијено из комасационе масе је погодно за натурално враћање, и то за парцеле одузете Унгар Јулијани рођ. Мајер, које су биле предмет комасације, а у смислу члана 24. и у складу с чланом 25. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу и то за парцеле које су именованој одузете Одлуком МНО у Старој Моравици бр. 30/1946 од 14.1.1946. године и Коначном одлуком Аграрног суда при ОНО у Суботици Посл. бр. 2071/46 од 4.2.1946. године, у корист земљишног фонда. Из садржине налаза вештака је утврђено следеће: на основу приложене документације, увида у документацију РГЗ, СКН Бачка Топола, увида на карти КО Горња Рогатица утврђено је да су парц. пов. 239ха 76а 31м² (416кј 989квхв), раније власништво Унгар Јулијане, одузете на основу Одлуке МНО Стара Моравица бр. 30/946 од 14.1.1946. године и Коначне одлуке Аграрног суда у Суботици бр. 2071/46 од 4.2.1946. године и касније додељене аграрним интересентима, а у каснијем периоду спроведена је комасација, да се међу одузетим парцелама налази 6 парцела које у време одузимања нису биле пољопривредно земљиште, већ пут, да оне неће бити предмет враћања у поступку реституције из комасационе масе, тако да ће пољопривредне парцеле које су одузете укупне пов. 236ха 50а 08м² (410кј 1519квхв), бити предмет враћања по захтеву Јеврејске општине Суботица, затим да је према Уверењу РГЗ-СКН Бачка Топола бр. 95-373/2016 од 26.12.2016. године, проценат одузимања у поступку комасације за заједничке потребе (нова путна и каналска мрежа) од 1,6%, као и да је у наведеном уверењу назначена вредност класе парцела у време одузимања које су се водиле у парцеларнику (пре комасације) на основу које је вештак утврдио вредност пољопривредних парцела, које су биле одузете Унгар Јулијани, а што је приказано у табелама. Одузета површина од 236,5008 ха умањена је за 1,6% и износи 232,7168 ха и након тога умањена површина своди се на 1. класу, на основу коефицијената за прерачунавање преласка из једне у другу класу и износи 192,9849 ха, тако да вредност одузете пов. Унгар Јулијане износи 192,9849 ха 1. класе или 1.929.849,31 вр. јединица. Даље вештак је предложио као одговарајуће земљиште из комасационе масе у КО Горња Рогатица које се може доделити Јеврејској општини Суботица, а на којима је власник Република Србија и корисник Министарство пољопривреде и заштите животне средине Београд и то парцеле бр. 2901 и 2905/1 у КО Горња Рогатица, укупне површине 96,9764ха, а укупне вредности 800.809,10 вредносних јединица, за које предлаже да се доделе у целости (односно кат. парцела бр. 2901 КО Горња Рогатица је укупне површине 86ха 47а 82м², док је кат. парцела бр. 2905/1 КО Горња Рогатица укупне површине 10ха 49а 82м²), затим за преостали део од 1.129.040,12 вредносних јединица, предлаже враћање дела парцеле бр. 2899 КО Горња Рогатица, и то вредност од 253.360,95 вредносних јединица од ове парцеле, што износи 253.360,95/383.601,70 дела што износи 66,0479 % укупне површине ове парцеле, односно површину од 29,7217 ха, што представља сувласнички део од 297217/450002 на парцели 2899 њива 1. класе површине 4,999 ха, њива 2. класе површине 16,0003 ха и њива 3. класе површине 24,0000 ха, укупне површине 45,0002 ха; затим предлаже враћање парцеле 2904 КО Горња Рогатица и то вредност од 769.088,57 вредносних јединица, што чини део 769.088,57/925.648,39 дела што износи 83,0865 % укупне површине предложене парцеле 2904, одосно површину од 92,3138 ха, што представља сувласнички део од 923138/1111057 дела на парцели 2904, њива 2. класе површине 43,5576ха и њива 3. класе површине 67,5481 ха укупне површине 111,1057 ха; део кат. парцеле бр. 2905/5 КО Горња Рогатица и то вредност од 106.590,60 вредносних јединица, што чини део 106.590,60/182.286,00 дела што износи 58,4744% укупне површине предложене парцеле, односно површину од 11,8434 ха, што представља сувласнички

део од 118434/202540 дела на парцели 2905/5, њива 2. класе укупне површине 20,2540 ха. Остатак сувласничког дела ове парцеле након наделе, у сувласничком делу од 84099/202540 дела остаје ранијем власнику Унгар Палу из Београда. На парцелама које су предложене за враћање не налази се никаква инфраструктура (канал за наводњавање или одводњавање-нема изграђених објеката) и предложене парцеле излазе на атарске путеве. Парцеле су у зони пољопривредног земљишта и нису предвиђене за јавну намену, на парцелама се не налазе изграђени објекти и не представљају изграђено земљиште, те се закључује да су предложене парцеле одговарајуће које могу бити предмет враћања из комасационе масе у поступку реституције.

Увидом у Извод из Листа непокретности бр. 1892 КО Горња Рогатица, који је издат од стране СКН Бачка Топола, утврђено је да се на кат. парцели бр. 2899, налази пољопривредно земљиште, њива 1. класе у пов. од 4ха 99а 99м², њива 2. класе у пов. 16ха 00а 03м² и њива 3. класе у пов. 24ха, укупне површине 45ха 00а 02м², затим да се на кат. парцели бр. 2901 налази пољопривредно земљиште, њива 2. класе површине 21ха 04а 32м² и њива 3. класе површине 65ха 43а 50м², укупне површине 86ха 47а 82м², затим да се на кат. парцели бр. 2904, налази пољопривредно земљиште њива 2. класе, површине 43ха 55а 76м² и њива 3. класе површине 67ха 54а 81м², укупне површине 111ха 10а 57м², да се на кат. парцели бр. 2905/1, налази пољопривредно земљиште, њива 2. класе укупне површине 10ха 49а 82м, све у јавној својини Републике Србије у обиму удела од 1/1 и корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд.

Увидом у Извод из Листа непокретности бр. 1982 КО Горња Рогатица, који је издат од стране СКН Бачка Топола, утврђено је да се на кат. парцели бр. 2905/5, налази пољопривредно земљиште, њива 2. класе, укупне површине 20ха 25а 40м², у јавној својини Републике Србије и корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд у обиму удела од 118434/202533 и у приватној својини Унгар Пала у обиму удела од 84099/202533.

У току поступка, овај орган је од Одељења за грађевинарство, стамбено-комуналне послове, пољопривреду и заштиту животне средине и имовинско-правне послове Општине Бачка Топола, прибавио уговоре о закупу пољопривредног земљишта у државној својини на кат. парцелама које су предмет враћања у овом поступку (кат. парцеле бр. 2901, 2904, 2899, 2905/1 и 2905/5, све у КО Горња Рогатица). Увидом у достављене уговоре о закупу пољопривредног земљишта у државној својини бр. 320-11-5101/2016-14-59 од 10.8.2016. године, бр. 320-11-5101/2016-14-69 од 8.8.2016. године, бр. 320-11-5101/2016-14-70 од 10.8.2016. године, бр. 320-11-5101/2016-14-143 од 10.8.2016. године, бр. 320-11-5101/2016-14-194 од 9.8.2016. године, бр. 320-11-5101/2016-14-195 од 9.8.2016. године и бр. 320-11-8462/340-2016-14 од 28.12.2016. године, утврђено је да је Република Србија, Министарство пољопривреде и заштите животне средине Београд дала у закуп пољопривредно земљиште у државној својини на кат. парцелама бр. 2901, 2904, 2899, 2905/1 и 2905/5, све у КО Горња Рогатица и то на период од једне године за агроекономску 2016/2017 годину, те да су према наведеним уговорима закупци дужни да ослободе исто по скидању усева, а најкасније до 31.10.2017. године и да га врате у посед Министарству.

На основу овако спроведеног доказног поступка, овај орган је нашао да постоје услови да се усвоји захтев подносиоца и да се предметна имовина врати.

Одредбом чл. 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр.13/2016) прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Одредбом чл. 2. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр.13/2016) прописано је да се под „одузетом

имовином“ подразумевају непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Одредбама чл. 6. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“, бр.13/2016) прописано је да се враћање имовине у натуралном облику спроводи у складу са овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу. На питања која нису уређена овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу примењиваће се сходно одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, те да се овим законом не дира у примену других прописа о заштити права својине и других права стечених у складу са законом, осим ако су у супротности са њим.

Наиме, чланом 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се право на враћање одузете имовине по одредбама овог закона може остварити за имовину одузету на основу прописа који су таксативно наведени у овом члану. У ставу 1. тачка 3, овог члана, наведен је и Закон о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији („Службени гласник НРС“, бр. 39/45 и 4/46), као пропис на основу кога се може остварити право на повраћај одузете имовине.

Имајући у виду да је пољопривредно земљиште у Бачкој Тополи, КО Стара Моравица, касније КО Горња Рогатица, које је предмет захтева за враћање имовине, подржављено на основу Одлуке МНО у Старој Моравици бр. 30/946 од 14.1.1946. године и Коначне одлуке Аграрног суда у Суботици бр. 2071/46 од 4.2.1946. године, бившем власнику Унгар Јулијани рођ. Мајер, на основу одредаба Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, а који закон је таксативно наведен у тачки 3. чл. 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, то је утврђено да је предмет захтева имовина која је обухваћена чланом 2. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Чланом 2. тачком 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се под појмом „бивши власник“ у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Овај орган је у току поступка, на основу Уверења МНО Стара Моравица бр. 2360 од 4.4.1946. године, утврдио да је Унгар Беле рођ. Мајер Јулишка из Старе Моравице била Јеврејка и да је именована од априла 1944. године па до априла 1945. године била депортована, да јој је окупаторска власт конфисковала њен земљишни посед, који је предала и у земљишној књизи исти је преписан на Мађарски земљовересијски завод, а потом је наведени посед именоване био предмет одузимања у поступку аграрне реформе. Дакле, предметна имовина нашла се под ударом мера које су примењивали окупатор и његови сарадници према јеврејском живљу током Холокауста. Имајући наведено у виду, неспорно произлази да је ранији власник одузете имовине, Унгар Јулијана рођ. Мајер, била припадник јеврејске заједнице у смислу горе цитираног чл. 2. тачка 3. Закона.

У доказном поступку, Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2. тачка 2. Закона, којим је прописано да се под „имовином без наследника“ сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију, утврђено је да иза бившег власника, Унгар Јулијане (Јулишке) рођ. Мајер није поднет захтев за враћање одузете имовине односно обештећење у складу са Законом о враћању одузете имовине и обештећењу, из чега произлази да се горе описана одузета имовине, сматра имовином без наследника у смислу горе цитираног чл. 2. тачка 2. Закона.

Чланом 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду. Предмет враћања су подржављене непокретности: грађевинско земљиште, пољопривредно земљиште, шуме и шумско земљиште, стамбене и пословне зграде, станови и пословне просторије и други објекти који постоје на дан ступања на снагу овог закона.

Чланом 24. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да уколико је одузето пољопривредно, односно шумско земљиште било предмет комасације, односно арондације након одузимања, бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште.

На основу Реферата МНО Стара Моравица среза бачкотополског о правном и фактичком стању на поседу уд. Унгар Беле рођ. Мајер Јулијане из села Стара Моравица, Одлуке МНО у Старој Моравици бр. 30/1946 од 14.1.1946. године о утврђењу објеката аграрне реформе и Коначне одлуке Аграрног суда при ОНО у Суботици Посл. бр. 2071/46 од 4.2.1946. године, утврђено да целокупни земљишни посед у КО Горња Рогатица чији је исуљчиви сопственик била Унгар Јулијана рођ. Мајер, одузет и унет земљишни фонд, а касније укњижен као друштвена својина и то кат. парцеле у КО Горња Рогатица бр. 139/2, површине 61 квхв, 140/2, површине 920 квхв, 143, површине 2кј 1360 квхв, 145, површине 793 квхв, 146, површине 98 кј 442 квхв, 147, површине 200 квхв, 148, површине 1кј 1338 квхв, 149 површине 60 квхв, 150 површине 61 квхв, 151, површине 34 квхв, 152, површине 442 квхв, 153, површине 555 квхв, 154, површине 1 кј 591 квхв, 155, површине 134 квхв, 225 површине 188 квхв, 144/1, површине 6кј 1540 квхв, 156/1, површине 621 квхв, 157/1, површине 71 кј 13 квхв, 157/2, површине 49кј 558 квхв, 141/2, површине 6кј 89 квхв, 142/3, површине 65 кј 234 квхв, затим парцела 139/1, површине 688 квхв, 140/1, површине 1кј 535 квхв, 141, површине 294 квхв, 142/2, површине 4кј 438 квхв, парцела 142/95, површине 55кј 1121 квхв и 144/3, површине 49 кј 479 квхв, односно укупно 416 кј 989 квхв, те су исте и предмет захтева Јеврејске општине Суботица у конкретној управној ствари, то је овог орган, како је већ наведено, Закључком од дана 20.12.2016. године, наложио судском вештаку Ивану Алексићу да за предметне парцеле у КО Горња Рогатица, предложи парцеле погодне за враћање из комасационе масе. Судски вештак Иван Алексић је у налазу у предмету бр. 46-000269/16 од 26.1.2017. године утврдио да укупна површина земљишта унетог у комасациону масу, које је одузето бившем власнику Јулијани Унгар, сведена на њиву прве класе и умањена за 1,6 % износи 192,9849 ха њиве 1. класе или 1.929.849,31 вр. јединица, па је предложио за натурално враћање, да се као одговарајуће земљиште из комасационе масе подносиоцу захтева надели пољопривредно земљиште на целим кат. парцелама бр. 2901, укупне површине 86ха 47а 82м2, и 2905/1, укупне површине 10ха 49а 82м2, обе уписане у Лист непокретности бр. 1892 КО Горња Рогатица, затим део кат. парцеле бр. 2899 КО Горња Рогатица у површини од 29,7217 ха, чија је укупна површина 45,0002 ха, део кат. парцеле бр. 2904 КО Горња Рогатица у површини од 92,3138 ха, чија је укупна површина 111,1057 ха, обе уписане у Лист непокретности бр. 1892 КО Горња Рогатица и део кат. парцеле бр. 2905/5 у површини од 11,8434 ха, а која кат. парцела има укупну површину од 20ха 25а 40м2, уписана у Лист непокретности бр. 1982 КО Горња Рогатица.

Поступајући орган ценио је налаз судског вештака за област грађевинарства-ужа специјалност геодезија Ивана Алексића од дана 26.1.2017. године, па је нашао да је заснован на валидној документацији прибављеној од надлежних органа, као и на документацији из списка предмета бр. 46-000269/2016, да су изнете чињенице правилно и потпуно утврђене, односно да је земљиште које је предложено за враћање добијено из комасационе масе у коју су унете горе наведене одузете парцеле, те је у смислу наведеног заузео став да се предлог вештака о враћању земљишта на целим кат. парцелама бр. 2901 површине 86ха 47а 82м2 и 2905/1, површине 10ха 49а 82м2 уписане у ЛН бр. 1892 КО Горња Рогатица, затим од дела кат. парцеле бр. 2899 КО Горња Рогатица у површини од 29,7217 ха, дела кат. парцеле бр. 2904 КО Горња Рогатица у површини од 92,3138 ха, обе уписане у Лист непокретности бр. 1892 КО Горња Рогатица и дела кат. парцеле бр. 2905/5 КО Горња Рогатица у површини од 11,8434 ха, уписана у Лист непокретности бр. 1982 КО Горња Рогатица има прихватити. Ово стога што је чланом 33. став 1 Закона о пољопривредном земљишту прописано да су предмет комасације сва земљишта у комасационом подручју (пољопривредна, шумска и грађевинска), као и уређаји на тим земљиштима (у даљем тексту:

комасациона маса), а како је из достављеног налаза и мишљења, утврђено да се предметне парцеле налазе у комасационом подручју КО Горња Рогатица, па с обзиром на наведену одредбу Закона пољопривредном земљишту, сва земљишта у комасационом подручју (у конкретном случају комасационо подручје КО Горња Рогатица) представљају комасациону масу. Имајућу у виду да су парцеле која су предложене за враћање добијене из комасационе масе за КО Горња Рогатица, односно да су предложене парцеле за враћање добијене из комасационе масе у коју су унете одузете парцеле, следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да се подносиоцу захтева врати земљиште које је добијено из комасационе масе.

Вештак је, за утврђивање које се земљиште враћа, приликом вештачења користио „Техничко упутство за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта“ које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа (Сл. гласник РС бр. 18/91, 20/92 и 42/98).

Наиме, имајући у виду да члан 24. Закона о враћању имовине и обештећењу не прописује прецизне критеријуме за утврђивање земљишта за враћање из комасационе масе, Агенција је ово упутство узела као објективни начин за утврђивање вредности одузетог пољопривредног земљишта које је ушло у комасацију, с обзиром да оно управо узима у обзир критеријуме који су се ценили приликом комасације, као што су: култура, класа, бонитет одузетог земљишта и земљишта које се даје из комасационе масе, као и одбитак за инфраструктуру који се кретао од 1% - 3% и који се разликује у свакој појединој општини у којој се комасација спроводи.

Јасни и објективни механизми за утврђивање вредности одузетог пољ. земљишта које се након комасације враћа у натуралном облику, а све имајући у виду класу, културу и вредност земљишта које је ушло у комасациону масу и оног које се враћа, примењују се и у поступку реституције с циљем да не би дошло до ситуације у којој би се нпр. за 1 ха земљишта 7. класе подносиоцима захтева вратио 1 ха земљишта 1. класе. Коришћење критеријума из наведеног техничког упутства је у потпуности у складу са природом и сврхом спровођења поступка комасације где учесници у овом поступку не могу добити по класи и култури вредније земљиште од оног које је унето у комасациону масу. Такође, у хипотетичкој ситуацији да није било одузимања, бивши власници би имали 1-3% мање земљишта након спровођења комасације, а због одбитка за инфраструктуру, па би непримењивањем овог техничког упутства дошло до ситуације да Агенција корисницима реституције врати 1-3% више земљишта него што им припада.

Дакле примена овог техничког упутства, имајући у виду природу поступка комасације, била је једини начин да се корисницима реституције не врати вредније комасирано земљиште од оног које је одузето.

Судски вештак је, приликом обрачуна и предлагања земљишта за враћање, узео у обзир све одузете парцеле које су биле предмет комасације, без обзира на то да ли су парцеле у комасациону масу ушле као приватна или државна својина, а што по оцени овог органа и није релеватно нити може утицати на доношење другачије одлуке. Члан 24. Закона је јасан и не даје простора за другачије тумачење. Наиме, наведеним чланом Закона је прописано да уколико је одузето земљиште било предмет комасације или арондације бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште. Предметно земљиште јесте одузето бившем власнику и било је предмет комасације, те је вештак, за то-одузето земљиште, по правилима струке предложио земљиште одговарајуће вредности са парцела, које су, што произлази из достављеног налаза и мишљења и тумачења члана 33. став 1. Закона о пољопривредном земљишту, добијене из комасационе масе, а које земљиште је у државној својини Републике Србије.

Није од значаја да ли је одузето земљиште ушло у комасациону масу као приватна или као државна, односно друштвена својина, пре свега зато што закон нигде не прави такву разлику, нити као услов наводи да је потребно да земљиште у комасациону масу буде унето као државна својина. Поред наведеног, стицање права својине на пољопривредном земљишту у поступку спровођења комасације је оригинарни начин стицања својине. Код оригинарног начина стицања својине, за разлику од

деривативног, својина се стиче на основу чињеница наведених у закону, а независно од ранијег титулара права, односно право се не изводи из права претходног сопственика. Фонд државног земљишта из којег се врши враћање формиран је у поступку комасације, држава је дакле својину на предметном пољопривредном земљишту стекла оригинарним начином стицања, па је питање ко је био сопственик земљишта у моменту уношења у комасациону масу потпуно ирелевантно. Даље, предметно земљиште је одузето актом државног органа (на основу прописа наведеног у чл. 2 Закона о враћању одузете имовине) који је тим земљиштем могао даље да располаже, те је у оба случаја (било да је земљиште унето у комасациону масу унето као државна или приватна својина) Република Србија обвезник враћања, с обзиром да се земљиште у приватној својини не може враћати. Ово посебно стога што у поступку комасације, с обзиром на њену природу као агро-техничке мере, „нестају“ старе парцеле, јер се бришу све раније границе и постоји само комасациона маса, а учесницима комасације престаје право својине на унетом земљишту, па након извршене комасације сваки учесник добија земљиште које по правилу није оно исто које је унето у комасациону масу, већ земљиште одговарајуће вредности и кат. културе. Након завршетка комасације надељене парцеле површински, локацијски а ни бонитетно не одговарају парцелама унетим у комасациону масу, већ само ком. маса одговара изнетој, те није могуће извршити идентификацију и враћати идентично земљиште које је одузето, већ се у складу с одредбом чл. 24 Закона за одузето земљиште враћа одговарајуће земљиште из комасационе масе. Овакав став Агенције је већ потврђен као исправан и законит бројним одлукама Министарства финансија као другостепеног органа (Решења бр. 46-00-01071/2015-13, 46-00-00005/2013-13...), а посебно у поступку судске контроле где се у образложењу Пресуде Управног суда у Београду, 23 У 2786/14 од 23.04.2015. године недвосмислено наводи: „Наиме, након спроведених комасација државно земљиште груписано је у велике табле земљишта ради рационалнијег и економичнијег искоришћавања, због чега се у поступку реституције одузете имовине земљиште враћа из табли државног земљишта на подручју катастарске општине на којој је спроведен поступак комасације. Стога је код натуралног враћања одузете имовине једини начин реституције одузете имовине бившим власницима управо враћање другог одговарајућег земљишта, и то од парцела које су након комасације остале у Фонду државне имовине. Враћање неке од парцела у државној својини односно удела у таквој парцели ранијем сопственику представља специфичан вид натуралне реституције, јер би и ранији сопственик, да је унео своје земљиште у комасациону масу, добио одговарајуће земљиште из комасационе масе.“ Поред свега наведеног, интенција законодавца да се, уколико је земљиште било предмет комасације враћа искључиво у природи, може се видети из следећег. Формулација наслова члана 24. је позитивна, односно гласи „које се земљиште враћа“, за разлику од наслова чл. 25 Закона, где је негативно формулисана и гласи „које се земљиште не враћа“. Такође, законодавац у чл. 24 користи термин „враћање земљишта“, дакле није употребио израз враћање или обештећење као у низу других законских одредби (чл. 1 став 1, чл. 3. тачка 5, 6 и 12, чл. 5 став 1 и 3, чл. 6 став 2 и 3, чл. 8 став 1, чл. 14 став 1, чл. 47, 51, и чл. 55 тачка 1). Напред наведено, уз чињеницу да је враћање у натуралном облику у члану 8 Закона уздигнуто у ранг начела, да закон ни на једном месту не прописује начин и поступак обештећења за пољопривредно земљиште које је након одузимања било предмет комасације, као и став РГЗ-Сектор за стручни и управни надзор из дописа бр. 07-97/2009 од 06.10.2009. године, који је упућен Дирекцији за реституцију, да није могућа накнадна процена земљишта које је након одузимања било предмет комасације, јасно указује на интенцију законодавца да се за одузето земљиште које након одузимања било предмет комасације, може остварити искључиво натурална реституција.

Имајући у виду све напред наведено, односно да је одузето земљиште било предмет комасације, да су парцеле ушле у комасациону масу, те да је за те парцеле судски вештак, након ваљаног вештачења, као земљиште погодно за враћање предложио враћање целих кат. парц. бр. 2901 и 2905/1 КО Горња Рогатица у укупној површини од површини од 96,9764ха, затим део парцеле 2899 КО Горња Рогатица у површини од 29,7217 ха, део парцеле 2904 КО Горња Рогатица у површини од 92,3138 ха и део кат. парцеле бр. 2905/5 КО Горња Рогатица у површини од 11,8434 ха, које су како је утврђено изашле из комасационе масе у коју су унете одузете парцеле, следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да се подносиоцу захтева за одузето земљиште врати земљиште које је добијено из комасационе масе. Даље, с обзиром да се на предложеним кат. парцелама, налази пољопривредно земљиште које је у јавној својини Републике Србије, следи да су испуњени и услови из члана 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, у погледу предмета враћања као и

обрада својине, те да нема препрека у смислу наведеног члана Закона да се усвоји захтев подносиоца и предметна имовина врати.

Чланом 25. став 1. тачка 1. и 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се не враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту ако је на дан ступања на снагу овог закона на катастарској парцели изграђен објект који је у функцији на дан ступања на снагу овог закона, она површина катастарске парцеле која служи за редовну употребу тог објекта, односно ако је на комплексу земљишта изграђен већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу овог закона површина земљишта која економски оправдава коришћење тих објеката и ако је неопходна нова парцелација земљишта ради обезбеђивања приступног пута за земљиште које је предмет захтева за враћање. Из достављеног налаза и мишљења произлази и то да се на парцелама које су предложене за враћање не налази никаква инфраструктура (канал за наводњавање или одводњавање-нема изграђених објеката) и да предложене парцеле излазе на атарске путеве. Имајући у виду напред наведено следи да нема сметњи из чл. 25. став 1. и 2. наведеног закона за враћање предметног земљишта. Чланом 25. став 1. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине прописано је да се не враћа земљиште у друштвеној, односно задружној својини стечено теретним правним послом. С обзиром да је поступајући орган већ утврдио да се на предметним парцелама налази земљиште у јавној својини Републике Србије, нађено је да нема препрека за враћање одузете имовине у смислу члана 25. став 1. тачка 3. наведеног Закона. У складу с напред наведеним поступајући орган је донео одлуку као у тачки 1. диспозитива овог Решења.

Имајући у виду да је пољопривредно земљиште у Бачкој Тополи (КО Горња Рогатица, раније КО Стара Моравица) одузето Унгар Јулијани рођ. Мајер у поступку аграрне реформе, да је именована била припадник јеврејске заједнице у смислу чл. 2. тачке 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, да се ради о имовини без наследника у складу са чл. 2. тачка 2. истог Закона, да је имовина која се враћа законом предвиђена као предмет враћања у складу са чл. 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да је земљиште које је предмет враћања добијено из комасационе масе у коју је унето одузето земљиште у складу са чл. 24. и да нема законских ограничења за натуралну реституцију сходно чл. 25. истог Закона, као и да је Јеврејска општина Суботица активно легитимисана за остварење права на враћање имовине одузете на територији Општине Бачка Топола у смислу члана 13. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, то је Агенција утврдила да су испуњени сви Законом прописани услови за враћање непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења.

Одредбом члана 26. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да уколико је пољопривредно земљиште, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште, дато у закуп, остаје у државини закупца до истека уговора о закупу, ако овим законом није друкчије одређено, осим у случају да се странке друкчије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности решења о враћању земљишта купац плаћа бившем власнику. С обзиром да је овај орган прибавио уговоре о закупу пољопривредног земљишта у државној својини, бр. 320-11-5101/2016-14-59 од 10.8.2016. године, бр. 320-11-5101/2016-14-69 од 8.8.2016. године, бр. 320-11-5101/2016-14-70 од 10.8.2016. године, бр. 320-11-5101/2016-14-143 од 10.8.2016. године, бр. 320-11-5101/2016-14-194 од 9.8.2016. године, бр. 320-11-5101/2016-14-195 од 9.8.2016. године и бр. 320-11-8462/340-2016-14 од 28.12.2016. године, на основу којих је утврђено да је земљиште у државној својини из тачке 1. диспозитива издато у закуп на период од једне године, те да су закупци дужни да ослободе исто по скидању усева, а најкасније до 31.10.2017. године, то је у погледу враћања државине на предметном земљишту у складу са одредбом члана 26. став 2. Закона, одлучено као у тачки 2. диспозитива овог решења.

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, одлучено је као у тачки 3. и 4. диспозитива овог решења.

Чланом 62. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне

самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5. диспозитива овог решења.

Одредбом чл. 205. Закона о општем управном поступку („Службени гласник СРЈ“, бр. 33/1997 и 31/2001 и „Службени гласник РС“, бр. 30/2010), прописано је да када се у једној управној ствари решава о више питања, а само су нека од њих сазрела за решавање и кад се покаже као целисходно да се о том питањима одлучи посебним решењем, орган може донети решење само о тим питањима (делимично решење). Имајући у виду да је захтев подносиоца сазрео за одлучивање само у делу описаном у тачки 1. диспозитива овог решења, то је овај орган у складу са напред цитираним чланом, одлучио само о том делу захтева.

Приликом доношења одлуке у овој управној ствари, овај орган је ценио и све друге исправе као и наводе странака, али је нашао да су без утицаја на другачију одлуку овог органа.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења странка може изјавити жалбу Министарству финансија, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана достављања овог решења, а преко овог органа, у довољном броју примерака за орган и странке

**Саветник за поступак враћања
имовине жртава Холокауста**

Јелена Зорић

Сектор за координацију и надзор

**В.Д. ДИРЕКТОРА
Страхиња Секулић**

Доставити:

- Подносиоцу захтева Јеврејској општини Суботица, преко пун. адвоката Бажо Олге из Суботице, Трг Лазара Нешића бр. 8, 24000 Суботица,
- Државном правобранилаштву, Одељењу у Суботици, Трг Лазара Нешића бр. 1, 24000 Суботица,
- Министарству пољопривреде и заштите животне средине, Управи за пољопривредно земљиште, ул. Грачаничка бр. 8, 11000 Београд,
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
- Архиви,
- У предмет,

Доставити по правоснажности:

- РГЗ-Служби за катастар непокретности Бачка Топола, ул. Петефи бригаде бр. 5, 24300 Бачка Топола,
- Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије, ул. Краља Милана бр. 16, 11000 Београд,
- Општинској управи општине Бачка Топола, Служби за утврђивање и наплату јавних прихода, ул. Маршала Тита бр. 30, Бачка Топола,
- Министарству пољопривреде и заштите животне средине, Управи за пољопривредно земљиште, ул. Грачаничка бр. 8, 11000 Београд,
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,

**ЕКСПЕДОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ**

дана 14. 11. 2017

**ЕКСПЕДОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ**

дана 05. 05. 2017

510

ПОВРАТНИЦА

Број 46-269/16

53
Адреса

Предмет пошиљке

Ова рочиште

Предато пошти

Адв.

На адресу

Београд

у

Суднице

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
Масарикова бр.5
БЕОГРАД

Dostava dana 85 15 20 god.

primalac

Ostavljen izveštaj poštunoša

Dostava dana 95 12 20 god.

primalac

Ostavljen izveštaj poštunoša

Напомена пошиљаоца

Потврђујем да сам дана 10-05 2012 г.
(датум исписати словима)

примио пошиљку означену на предњој страни

.....
(прималац)

ПОТПИСИ

.....
(достављач - поштоноша)

.....
(однос према лицу уместо кога је пошиљка примљена)

НАПОМЕНА ДОСТАВЉАЧА - ПОШТОНОШЕ

.....

J.O.

ПОВРАТНИЦА

Број 46-269/16

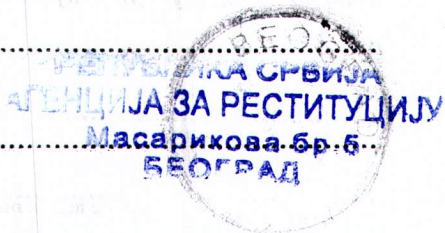
53
Адреса

Предмет пошиљке

дел. решење
Предато пошти

Министарство
На адресу

Београд
у

Напомена пошиљаоца

Потврђујем да сам дана **08 MAY 2017** 20 г.
(датум исписати словима)

примио пошиљку означену на предњој страни

ПОТПИСИ

.....
(прималац)

.....
(достављач - поштоноша)

.....
(однос према лицу уместо кога је пошиљка примљена)

НАПОМЕНА ДОСТАВЉАЧА - ПОШТОНОШЕ

.....

ПОВРАТНИЦА

46-269 / 16

Број

Предмет пошиљке

Предато пошти

На адресу

у

53
Адреса

10

АГЕНЦИЈА СРБИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
Масарикова бр. 5
БЕОГРАД

Напомена пошиљаоца 08 MAY 2017

Потврђујем да сам дана 20 г.
(датум исписати словима)

примио пошиљку означену на предњој страни

ПОТПИСИ

.....
(прималац)
.....
(однос према лицу уместо кога је пошиљка примљена)

.....
(достављач - поштоноша)
.....

НАПОМЕНА ДОСТАВЉАЧА - ПОШТОНОШЕ

.....